

[Finn Christensen.]

medlemskab af Parlamentet i hvert fald har muligheder for at følge en stor del af det, der foregår i fællesmarkedet, som han ikke ville have haft muligheder for at følge, selv om han oven i købet herhjemme er medlem af folketingets markedsudvalg.

Hertil vil jeg gerne lægge den kendsgerning, at fra 1. juli bliver Danmark formand for Ministerrådet — det medfører, at handelsministeren pr. definition er formand for Ministerrådet, men i en lang række sager vil det være nødvendigt, at fagministrene møder op og således er formænd — og det betyder, at vi fra 1. juli overtager formandskabet i mere end 52 udvalg og komiteer. Er det meningen, kære kolleger her i folketinget, er det meningen, at vi skal lægge hindringer i vejen for, at det, som man her fra talerstolen siger er dansk politik, skal kunne gennemføres — på grund af en smålig, parlamentarisk køren-rundt med spillereglerne her i dette folketing? Vi kan komme i den situation, at vore ministre ikke er i stand til at fremføre de synspunkter, som så mange beder om bliver fremført på rette tid og sted. Rette sted, det er Europaparlamentet i én sammenhæng, det er Kommissionen i en anden sammenhæng, og det er Ministerrådet i en tredje sammenhæng — så kan man ellers bytte om på prioriteten, den ligger der ikke noget særlig i.

Hr. Knud Bro sagde, at han fandt det mere rimeligt at passe sin valgkreds og folketinget, men uden i øvrigt at genere hr. Knud Bro vil jeg gøre ham opmærksom på, at jeg har altså været vidne til, at han to gange inden for de sidste 14 dage ikke har været i stand til at opfylde en forpligtelse som ordfører i sundhedsudvalget i Bruxelles, således at man ikke har kunnet få sagen ført igennem på dagsordenen, fordi han ikke har fundet sin tilstedeværelse dér relevant.

Det er altså den slags problemer, vi kommer ind i, og det kan vi ikke i det lange løb være tjent med. Hvad enten man tillægger dette Parlament stor eller lille værdi, er det således, at hvis dette Parlament i stedet for at beskæftige sig med en meget fjern fremtid, som bl. a. hr. Erhard Jakobsen var inde på, beskæftiger sig med de faktiske ting, som Parlamentet får forelagt fra Kommissionen, så er man ganske vist mange gange ude for et tidspres, men Parla-

mentet har muligheder for påvirkning over for Kommissionen og over for Ministerrådet. Hvis medlemmerne af Parlamentet laver et tilbundsgående stykke arbejde, så er deres reelle indflydelse langt større end deres institutionelle indflydelse. Denne indflydelse sætter vi altså på spil, og jeg personlig må altså med beklagelse sige her, at hvis ikke der kommer en anden holdning frem i løbet af dagen i dag, så vil det ikke være mig muligt at fremføre de synspunkter, som jeg mener er relevante danske synspunkter, i den kommende uges udvalgmøder i Rom, selv om man her synes, at vi skal gøre, hvad vi kan, f. eks. for at styrke en fornuftig holdning over for u-landsproblematikken, der bl. a. skal til afgørelse, fordi de aftaler, man har med de afrikanske stater, skal genforhandles. Senest den 1. august skal disse forhandlinger være påbegyndt, og Parlamentet er allerede godt i gang med forberedelserne til dette arbejde.

Må jeg slutte med at sige til hr. Frode Jakobsen, uden at jeg vil gå ind i en diskussion med en partifælle — jeg skal overlade det til mit partis ordfører — at en urigtig påstand bliver altså ikke mere rigtig af at blive gentaget, og den dagsorden, som er blevet foreslået af SF, er baseret på et forkert dokument, et forkert citat, og kan kun betragtes som citatfusk. Hvis hr. Erhard Jakobsen . . . — undskyld, hr. Erhard Jakobsen — hr. Frode Jakobsen vil basere sine politiske beslutninger her i folketinget på citatfusk, så bliver det hans sag, men det dømmer ham mere end dem, han her kritiserer, herunder undertegnede, for at have taget en forkert stilling.

Den samme bemærkning gælder i øvrigt hr. Overgaard Nielsen, for jeg forstår, hr. Overgaard Nielsen har heller ikke været i stand til at se, hvad der er korrekt, og hvad der ikke er korrekt i denne sag. Men nok om det.

Jeg vil bare slutte med at sige, at det er måske på tide, at vi får bragt relationerne mellem det parlamentariske arbejde, der udføres her, og det parlamentariske arbejde, der udføres i Strasbourg og Luxembourg i orden på en sådan måde, at vi i efterfølgende debatter diskuterer langt mere konkrete problemer og dermed også fremtiden, i stedet for — forhåbentlig for sidste gang — at have noget, der ligner debatten før den